

Prieš Šventę visada turime jai pasiruošimo laiką, ir jame mes kažkokie... Dabar – adventiškam laike, su noru, užsidedimu pasiruošti Šventei pastangose esame, ir turbūt pajuntame, kad tai “ramybės” metas.., ir žiema prasidėjusi.

Žemiška gamta ir pats advento laikas visada užklumpa mus su kvietimu atsigręžti, nusiraminti, sustoti, ir prisiminti viską, kas labiausiai sušildė per visus metus, kur eita ir nueita, kas daryta ir padaryta, kas auginta ir kiek paaugta. Saugoti visa tai savyje kaip derlių, ir iš tikrųjų pradžiugti, taip paprastai ir ramiai, žemiškai ir švelniai... Savomis mintimis be skubos prisiliečiant naujai prie visko, kame esame buvę ar dabar esame – prie visų tų švelnumo, jausnių, gyvenimo subrandintų, gerų dienų ir padarytų žingsnių kaip per kalnus ir kalvas eitų... Taip, adventas taip pat su tokiu kvietimu sugrįžt prie jų.

Daugiau gal patylėt, o ne kalbėt, daugiau stebėt, o ne prabėgt, daugiau klausyt ir gal pajust širdim, ko akys, ausys ar širdis nesugebėjo vasaroj.

Turbūt tai laikas pastebėti žmonėse ir tai, ko niekada nepastebėjai, – kaip kažkas pasitaiso plaukus ar vėjy bando užsirišti šaliką, kaip visai kitaip kitas jaučiasi, turėdamas savas dienas visai kitokias, kaip nedrąsiai kažkas ima ir pravirksta nuo jautrumo ar bejėgystės jau... Ir matymuose tokiuose, – sava širdim pajusti – kiek daug tame žmoguj širdies šviesos ir šilumos! Atrasti jį (ar Jį)!

Atėjęs metas sulaikyti savo žvilgsnį! Tam šis advento laikas mums! Kuris padrąsina paruošt kažkam skaniausią kavą, ar tyliai pasėdėt šalia.

Nebus mums tinkamesnio laiko liautis bėgt, skubėt, ir gal pradėt tiesiog pabūti su savim ar su kitu. Ne liūdesio ir ne tamsumo laikas šitas. Ne... Tu pajautus ir pastebintis juk esi.., todėl logiška, kad žiema ir laikas šis, – tai laikas grįžt ir likti ten, kur šilta ir šviesu, susistabdyt ir nusiiramint sušilus...

Pats prasmingiausias ir tikriausias adventas mums ir bus tada, kuomet sava širdim atrasim ir pajusim tiesą – Tu esi, – Šviesa ir Šiluma ne tiktai man, visiems.

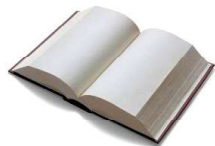

*“Viešpaties dvasia ant manęs;
jis mane pasiuntė nešti
gerąją naujieną
vargdieniams.”*

(Iz 61, 1)

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Iz 35, 1–6. 10; Ps 145, 7–10; Jok 5, 7–10

Psalms atliepas

Viešpatie, ateik išgelbėti mūsų.

Evangelija pagal Matą (11, 2–11)

Anuo metu Jonas, išgirdęs kalėjime apie Kristaus darbus, nusiuntė savo mokinius jo paklausti: „Ar tu esi tas, kuris turi ateiti, ar mums laukti kito?“

Jėzus atsakė: „Keliuokite ir pasakykite Jonui, ką čia girdite ir matote: aklieji praregi, raišieji vaikščioja, raupsuotieji apvalomi, kurtieji girdi, mirusieji prikeliami, vargdieniams skelbiama Geroji Naujiena. Ir palaimintas, kas nepasipiktins manimi.“

Jiems nueinant, Jėzus ėmė kalbėti minioms apie Joną: „Ko išėjote į dykumą pažiūrėti? Ar vėjo linguojamos nendrės? Ir ko išėjote pamatyti? Ar švelniais drabužiais vilkinčio žmogaus? Švelniais drabužiais vilkintys gyvena aure karaliaus rūmuose. Tai ko gi išėjote? Ar pamatyti pranašo? Taip, sakau jums, ir daugiau negu pranaš! Jis yra tasai, apie kurį parašyta: Štai aš siunčiu pirm tavęs savo pasiuntinį, ir jis nuties tau kelią.

„Iš tiesų sakau jums: tarp gimusių iš moterų nėra buvę didesnio už Joną Krikštytoją, bet ir mažiausias Dangaus Karalystėje didesnis už jį.“

Evangelijos komentaras:

„Akliedži praregi, raišieji vaikščioja, raupsuotieji apvalomi, kurtieji girdi, mirusieji prikeliami,“ – atsako Jėzus į Jono Krikštytojo klausimą, ar Jis yra Mesijas, kurio Izraelio teisingieji ilgai laukė. Gyvenimas triumfuoja! – taip galėtume apibendrinti Jėzaus žodžius.

Bet žemė – kur mes dabar esame – yra ir kovos vieta. Čia šviesa kaunasi su tamsybe, gėris – su blogiu, gyvenimas – su mirtimi. Ir žmogus yra šių kautynių centre, jis norom nenorom yra įtrauktas į šitą kovą ir turi nuspręsti, kieno šalininku jam būti. Ir nuo to sprendimo priklauso kovos rezultatas.

Tamsos ir mirties galia nuolat veikia, besiverždama užgrobti vis daugiau erdvės. Ir jos strateginis tikslas – padaryti žmogų aklą, raišą, raupsuotą, kurčią ir – pagaliau – mirusį.

Aklumas ir kurtumas. Daug žmonių sako: „Šiame pasaulyje nėra tiesos, nėra teisybės, nėra meilės. Šiame pasaulyje negalima niekuo pasitikėti, nes visi žmonės ieško tik savos naudos.“ Tai reiškia, kad žmonių regėjimas yra labai sugadintas. Tamsa ir blogis aptemdė jų dvasios akis, jie mato tik tai juoda spalva, bet jau nebesugeba pastebėti kitų. Jie mato tik erškėčius, bet nebemato vaisingų augalų, kurie auga tarp erškėčių...

Raišumas. Turėjau galimybę sutikti raišų žmonių, kurie buvo nepaprastai veiklūs ir vaisingi savo veikloje. Sutikau taip pat žmonių, turinčių visiškai sveikas rankas ir kojas, kurių finansinė būklė buvo labai gera, bet jie nieko vaisingo nedarė.

Raupsai. Didžiausias iš visų pavojų, grasinantis gyvenimui, – tai neapykanta. Nekenčiantis žmogus tai tas, kuris atsiskiria nuo kitų. Tarp raupsuotojo ir nekenčiančiojo – tik toks skirtumas, kad pirmasis yra kitų žmonių atskirtas, o antrasis atsiskiria savo noru.

Mirtis. Jeigu sudėsime dvasinį aklumą ir kurtumą, raišumą ir raupsus, ištiks dvasinė mirtis. Jeigu mes leisime į savo širdį neapykantą, liausimės matyti šiame pasaulyje gėrį ir užsidarysime savo egoistiniame kiaute, – mirtis pradės švęsti savo pergalę...

Ar mes įsisąmoniname dabar, ką reiškia šitie Jėzaus žodžiai: „Akliedži praregi, raišieji vaikščioja, raupsuotieji apvalomi, kurtieji girdi, mirusieji prikeliami?“ Tarp mūsų gyvena Didysis dvasios Gydytojas, kuris gali išgydyti mūsų regėjimą ir klausos organą, gražinti mums gebėjimą vaikščioti ir skleisti gėrį savo aplinkoje. Šis Gydytojas pripildo mus sveikumu ir duoda naują, laimingą gyvenimą.

Dieng ir naktį Jis budi, laukia mūsų. Galime ateiti pas Jį, pasikviesti Jį ir leisti Jam paliesti savas akis ir ausis, rankas ir kojas, protą ir širdį. Ir tokiu būdu atnaujinti, įprasminti savo gyvenimą. Jis yra Lauktasis, tad ir pradžiukime Jį sutikę...

Švelnios Kalėdų tradicijos

Kaip kurti tai, kas išliks vaiko širdyje?

Kai dienos sutrumpėja, prisipildo tamsa ir tylą, ateina Adventas ir pakviečia sustoti. Lyg kažkas švelniai paima už rankos ir sako: „Stabtelk... išgirk... pajausk.“ Ir tada supranti – prasideda laikas, kai visas pasaulis sulėtėja. Ne dėl vėsos, ne dėl tamsos, o dėl laukimo. Tikro, gyvo, žmogiško. Mažyliui šis laukimas dar nesuvokiamas protu, bet jis nuostabiai jaučiamas širdimi. Ir būtent šiame amžiuje mes galime padėti jam patirti Adventą ir šventas Kalėdas taip, kaip joms buvo skirta: tyliai, švelniai, su šviesa, kuri sklinda ne iš ekranų, o iš mūsų buvimo kartu.

Mažyliui krikščioniškos tradicijos pirmiausia yra atmosfera. Tai šviesa, rusenanti Advento vainike. Tai žvakės, kurios uždegamos kiekvieną sekmadienį tuo pačiu metu. Tai giesmė, tyliai įsliūkinanti į vakaro rutiną. Tai Jėzaus gimimo istorija, papasakota paprastais švelniais žodžiais – kaip pasakojimas apie kūdikį, kuris atėjo į pasaulį toks mažas ir bejėgis, kaip ir jie kad buvo ateidami.

Montessori pasaulyje viskas prasideda nuo paprastumo ir kartojimo. Šiame amžiuje būtent tradicijos ir ritualai suteikia vaikui saugumą ir ramybę. O Adventas ir šv. Kalėdos, kai jose daugiau artumo nei triukšmo, prisiliečia prie jo taip giliai, kad išlieka visam gyvenimui.

Maria Montessori sakė, kad mažas vaikas tiesiogiai sugeria tai, kuo gyvena šeima. Jei Adventas jums yra malda, giesmė ar kasdienis ramybės vakaras – jis tai įsimena. Jei Kalėdos jums yra šviesos gimimo šventė – ta šviesa nušvinta ir jame.

Šalia krikščioniškų tradicijų dažnai nešamės ir savas – tas, kurias mums perdavė mūsų tėvai, seneliai. Ir ši vieta yra ypatinga: būtent čia mažas vaikas tarsi paveldi širdies istoriją.

Galbūt jūsų šeimoje buvo paprotys kartu kepti kūchiukus. Senelės rankos minkydavo tešlą, o jūs, dar mažas, gnaibydavote tą tešlą mažais pirščiukais. Dabar tą kūchiukų tešlą gali paliesti jūsų vaikas. Jam ši patirtis – jutiminė ir labai tikra: šilta tešla, miltuotos rankos, lėtas minkymas. Prasmės nereikia aiškinti – jis ją jaučia kūnu.

Gal jūsų seneliai turėjo tradiciją paskleisti šieno glėbį po staltiese... Mažam vaikui šienas yra lobis. Jis gali jį liesti, pauostyti, tyrinėti. Ir kartu būti tradicijos dalimi.

O gal nieko panašaus nebuvo. Gal jūsų šeimoje Adventas ir Kalėdos buvo tik data kalendoriuje. Ir tai gerai. Nes Montessori požiūris sako: mes turime teisę kurti savo tradicijas. Tokias, kurios atspindi mūsų širdį ir mūsų vertybes. Vaikui nesvarbu, ar tradicija paveldėta, ar nauja, – svarbu, ar ji yra tikra.

Jei norisi sukurti savas šeimos tradicijas, jos gali būti labai paprastos. Paprastumas šiame amžiuje netgi būtinas. Dažnai tėvai galvoja, kad reikia daug veiklų, daug įspūdžių, daug „kalėdinės magijos“. Bet iki 3 metų vaikui tikroji magija yra labai paprasta. Ji slypi kartojime:

Galbūt jūsų šeimos Advento tradicija taps paprastu žvakių uždegimu sekmadienio vakare. Be skubos. Su trumpa akimirka ramybės, kai tiesiog stebite liepsną ar kartu giedate ar kartojate maldele. Mažas vaikas įsmeigs žvilgsnį į ugnį, tarsi klausydamasis jos.

Gal tai bus „Prakartėlės kampelis“ – paprastas, nedidelis, į kurį kas savaitę atsiranda po vieną naują figūrėlę. Marija, Juozapas, piemenys. Vaikas kiekvieną rytą prieš prakartėles, palies figūrėles savo mažomis rankomis ir šitaip įprasmins laukimą. Jam tai jutiminė, tikra biblinė istorijos patirtis.

Nereikia vaiko vežti į triukšmingus miestus, šventines muges ar įspūdingas fotosesijas. Ne todėl, kad tai blogai, bet todėl, kad šiame amžiuje jis labiau nei bet kada trokšta tvarkos, artumo ir nuspėjamo ritmo. Advento metas ir Kalėdos iš tiesų yra tokie – lėti, tylūs, šilti. Esame kviečiami visa tai sugrąžinti į savas adventiškas dienas.

Švelnios tradicijos mažam vaikui gali būti labai paprastos, bet jos užaugina didžiulį ryšį:

- kas vakarą uždegama žvakutė ant stalo – kaip priminimas apie laukimą;

- trumpa malda prieš miegą – kaip saugumo ženklas;

Adventas

Advento laikotarpyje Bažnyčios liturgija pasipildo vilties maldomis ir spalvomis, adventišku vainiku, *Rarotų* maldavimais (**šios pamaldos Šlienavos bažnyčioje vyksta prieš 9 val. sekmadienio šv. Mišias**), rekolekcijomis.

Tai džiugaus laukimo ir pasiruošimo Šventei laikas. Džiugaus advento!

Kalėdaičiai

Pradėję adventą, prašėme Dievo palaiminimo kalėdaičiams (duonai), kuriais savo šeimose dalinsimės švęsdami Jėzaus gimimo dieną.

Kalėdaičius iki Kūčių dienos galime pasiimti savo bažnyčiose arba pas parapijos kunigus, jų namuose. Jie nėra parduodami. Tai Bažnyčios (Šeimos) dovana mažajai bažnyčiai (šeimai).

“Caritas” akcija

Advento laikotarpis kviečia mus aktyviam laikui! Prisiminti vieni kitus bei visaip kaip parodyti savo gerumą, grožį jiems. Kasmet Lietuvos “Caritas” organizuoja akciją “Gerumas mus vienija”, kurios metu visi Lietuvos žmonės kviečiami susivienyti bendram tikslui ir pasidalinti gerumu su tais, kuriems reikia pagalbos. Ši akcija turi tikslą – mus įpratinti nuolatinei kitam žmogui pagalbai.

Kaip visuomet, įvairiose gerumo akcijose dalyvaudami, būdami dosnūs kitiems, – paaukotus pinigų paskirsime mūsų krašte sunkiau gyvenančioms šeimoms ar konkrečiam žmogui. Su sunkiau gyvenančiais mūsų pasidalinimas gerumu galėtų daugelį kartų vykti, ne tik prieš Kalėdas ar Velykas...

Tad įpraskime pastebėti ir nebūkime abejingas, manančiais, kad kažkas kitas (pvz., seniūnija ar soc. darbuotojai) turi pasirūpinti.

Advento rekolekcijos kartu su Švč. Sakramento adoracija, Šlienavoje

Besiruošdami Šventei, reikalinga stabtelėti, kad susigaudyti, save pajauti, suprasti kam ruošiuosi, kaip turėčiau ruoštis, kaip būtų jauku Dievo Sūnaus Jėzaus gimimą švęsti.

Gruodžio 20 dieną, šeštadienį, tokiam stabtelėjimui ir kviečiame. Šlienavos bažnyčioje, po 10 val. Eucharistijos šventimo iki 13 val., vyks Švč. Sakramento adoracija, kurios metu turėsime galimybę švęsti Susitaikinimo sakramentą (išpažinti) ar pabūti kartu su Dievu.

Visoje ruošoje kažkiek laiko, bent valandėlę, skirkime Tam, kurio gimimą ruošiamės švęsti.

Kalėdinis paštas Šlienavos ir Viršužiglio bažnyčiose

Šlienavos ir Viršužiglio Bažnyčių bendruomenės kviečiame (iki šv. Kalėdų) rašyti laiškus, sveikinimus ne tik Kalėdų Seneliui, bet ir vienas kitam. Bažnyčioje rasite laiškam skirtą dėžutę, taip pat (norintiems parašyti pačioje bažnyčioje) atvirutes, vokus, rašiklius. **Ant voko nepamirškite užrašyti adresato vardo ir pavardės!** Labai gera gauti tikrą laišką... Tad ir rašykime! Laiškus gausime šv. Kalėdų dienoje.

⇒ - *praktinės kūrimas rankomis – kaip biblinės istorijos patyrimas;*

- *laikas kartu eglės puošime ir jos šviesoje – be žaislų, be televizoriaus, tik jūs ir šviesa.*

Tokios tradicijos mažam vaikui rodo, kad šventės nėra triukšmas, o ramybė. Jos nėra išorė, o vidus. Ir Kalėdos – tai ne šurmulyš, bet meilė, kuri ateina kaip kūdikis: tyliai, švelniai ir labai arti.

Linkiu Jums Advento, kuriame daugiau šviesos nei skubėjimo. Kalėdų, kuriose daugiau buvimo nei veikimo. Ir švelnumo, kuris pasilieka vaiko širdyje net tada, kai žvakės jau bus užgesusios.

Tokios Kalėdos išlieka. Nes jos užgimsta ne aplink vaiką – jos išlieka jo viduje.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.